

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. R. R.**, bytem U. 1300, U., zast. JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem v Olomouci, Riegrova 12, proti žalovanému **Policejnímu prezidiu ČR, Ředitelství služby dopravní policie**, Strojnická 27, Praha, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2012, č. j. PPR-11772-2/ČJ-2012-990440, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Policejního prezidia České republiky, Ředitelství služby dopravní policie, ze dne 26. 6. 2012, č. j. PPR-11772-2/ČJ-2012-990440, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství Olomouckého kraje, Odboru služby dopravní policie, ze dne 27. 4. 2012, č. j. KRPM-53498-2/ČJ-2012-1400DP. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí PČR Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Dopravního inspektorátu Šumperk, vydané v blokovém řízení ve

věci dopravního přestupku ze dne 12. 3. 2012 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. s uloženou pokutou ve výši 2.000 Kč.

[2] V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutím ze dne 26. 6. 2012 došlo k zamítnutí žalobcem podaného odvolání, které podal proti oběma výrokům rozhodnutí č. j. KRPM- 53498-2/ČJ-2012-1400DP ze dne 27. 4. 2012 o tom, že se výsledek blokového řízení za přestupek ze dne 12. 3. 2012 ruší a věc se vrací Dopravnímu inspektorátu žalovaného v Šumperku k novému rozhodnutí. Proti výroku o zamítnutí odvolání a výroku o potvrzení napadeného rozhodnutí si podal žalobce správní žalobu. Žalobce si odvolání ve správním řízení podal, protože postupem užitým ve správním řízení by ve výsledku došlo k popření jednoho z nejzákladnějších práv jedince nebýt za delikt sankcionován vícekrát než jednou. Je beze vší pochybnosti, že za přestupek žalobce již byl sankcionován a sankci vykonal. S tímto postupem žalobce vyslovil souhlas. Není chybou žalobce a nemůže mu jakkoliv připadat k tíži, že při vyměřování této sankce správní orgán pochybil. Toto pochybení se neodvívá od žádného žalobcova jednání a jde o záležitost výlučně postupu uvnitř správního orgánu. Na skutečnosti dvojího sankcionování nemůže nic změnit ani případná náhrada za žalobcem vykonanou první sankci. Charakter dvojího trestání tím není nijak popřen. Žalobce dále podal žalobu proto, že v nyní napadeném rozhodnutí policejního prezidia se správní orgán ani nezmínil o důvodech, pro které si podal odvolání, natož aby se s těmito důvody jakkoliv vypořádal. Žalobce toto rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že 12. 3. 2012 kolem 11:24 hodin na silnici číslo I/44 v obci Loučná nad Desnou prováděli příslušníci DI Šumperk měření rychlosti pomocí silničního radarového rychloměru značky Micro Digi-Cam LTI a naměřili řidiči osobního motorového vozidla tov. zn. BMW, registrační značka XXX, rychlost 78 km/h, po provedení odečtu stanoveny odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, rychlost 75 km/h, a to v obci, kde nejvyšší dovolená rychlost stanovena zvláštním předpisem je 50 km/h. Řidiče vozidla hlídka DI Šumperk zastavila a provedla silniční kontrolu. Řidič, ve kterém byl zjištěn pan Ing. Radomír Radil, byl příslušníky DI Šumperk seznámen s tím, že svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž měl jmenovaný naplnit skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Jelikož přestupek byl spolehlivě zjištěn, svou ochotu zaplatit uloženou blokovou pokutu žalobce při projednávání stvrdil svým podpisem na díl „A“ bloku pokutu na místě nezaplacenou, byly splněny podmínky pro užití institutu blokového řízení. Jako doklad byl žalobci předán díl „B“ tohoto bloku série JE/2006 číslo E1253917 á 2.000 Kč. Dne 14. 3. 2012 obdržel DI Šumperk podnět MÚ Uničov, přestupkového oddělení, v němž je poukazováno na skutečnost, že žalobce spáchal stejný přestupek v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců opakovaně, z čehož vyplývá, že přestupek ze dne 12. 3. 2012 neměl být projednán v blokovém řízení z důvodu recidivy, neboť žalobce se dopustil přestupku, za který se obligatorně ukládá zákaz činnosti. Odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje na základě zjištěných skutečností rozhodl ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu, kdy postupoval podle § 97 odst. 3 správního řádu a rozhodnutí DI Šumperk vydané v blokovém řízení ve věci přestupku ze dne 12. 3. 2012 zrušil a vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu opatření. Zákon č. 12/1997 Sb. v § 1 stanoví, že státní správu ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních

komunikacích vykonává podle tohoto zákona Ministerstvo vnitra a PČR. Do výkonu správy ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích patří bezesporu i projednávání přestupků spáchaných v souvislosti s provozem na pozemních komunikacích a rozhodování o nich, samozřejmě ve vymezeném rozsahu ostatními obecně závaznými předpisy. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v § 86 stanoví oprávnění policie projednávat přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zákona o silničním provozu v blokovém řízení. Protože blokové řízení je druhem přestupkového řízení, použijí se v rámci blokového řízení přiměřeně ostatní ustanovení o řízení o přestupcích, včetně příslušných ustanovení správního řádu ve smyslu § 51 zákona o přestupcích. Blokové řízení je pravomocně ukončeno uložením a zaplacením blokové pokuty. Protože jde o pravomocné rozhodnutí, vztahují se v dalším řízení příslušná ustanovení správního řádu, zejména § 94, § 95. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Nadřízeným Krajského ředitelství policie je Ředitelství služby dopravní policie, Policejního prezidia ČR. Vztah nadřízenosti a podřízenosti vyplývá ze zákona č. 273/2008 Sb., o policii České republiky. Z výše uvedeného vyplývá příslušnost ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR přezkoumat věc v přezkumném řízení. Proti rozhodnutí Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Olomouc se žalobce odvolal. Odvolání bylo podáno včas, rozhodnutí doručeno 3. 5. 2012, odvolání podáno k přepravě 16. 5. 2012. OSDP KŘP Olomouc následně postoupil odvolání žalobce spolu se spisem Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR jako příslušnému odvolacímu orgánu. Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR jako nejbližší nadřízený správní orgán v souladu s § 89 správního řádu přezkoumalo napadené rozhodnutí i rozhodnutí jemu předcházející a neshledalo rozpor s právními předpisy či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Informace uvedená v podnětu MÚ Uničov zcela oprávněně vzbudila pochybnosti spočívající ve správnosti právní kvalifikace přestupku a jeho vyřešení v blokovém řízení. V ust. § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu je uvedeno, že přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení. V projednávaném případě dopravního přestupku ze dne 12. 3. 2012 nebyla splněna jedna z podmínek blokového řízení a přestupek tedy neměl být policejním orgánem vůbec projednán. Věc měla být s odkazem na přestupkový zákon oznámena k projednání věcně místně příslušnému správnímu orgánu. Po odhalení tohoto pochybení byla proto věc postoupena příslušnému orgánu PČR, který pravomocné rozhodnutí o uložení blokové pokuty zrušil, aby mohl být přestupek znovu posouzen, a to příslušným správním orgánem. Z uvedených důvodů Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí OSDP KŘP Olomouc, vydané ve zkráceném přezkumném řízení dne 27. 4. 2012, pod č. j. KRPM-53498-2/ČJ-2012-400DP potvrdilo.

[4] V replice žalobce uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření pouze zopakoval průběh řízení, které předcházelo vydanému rozhodnutí, a žádným způsobem se nevyjádřil k podstatě žaloby, tedy k tomu, že uvažovaným postupem by došlo k žalobcově vícenásobnému sankcionování za jeden přestupek. V tomto se tedy jen opakuje jedna z žalobcem vytýkaných vad napadeného rozhodnutí, tj. že se správní orgán nijak nevypořádal s jím užívanou argumentací.

[5] Ze správního spisu soud ve vztahu k souzené věci zjistil z úředního záznamu PČR krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Dopravní inspektorát, ze dne 4. 4. 2012, že žalobce 12. 3. 2010 v 11:24 hodin spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že překročil v obci stanovenou rychlost o 25 km/h. Za to byla žalobci uložena bloková pokuta v částce 2.000 Kč, jednalo se o blok na místě nezaplacený série JE/2006, číslo E1253917. Žalobce s blokovou pokutou souhlasil a to stvrdil i svým podpisem. Za celou dobu řešení přestupku se žalobce nezmínil, že by se mělo jednat o „opakovanou rychlost“.

[6] Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 14. 3. 2012 soud zjistil, že 13. 4. 2011 se žalobce dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., tím, že překročil v obci maximální povolenou rychlost 70 km/h – a byla mu naměřena rychlost 102 km/h. Za tento přestupek byla žalobci uložena bloková pokuta 2.500 Kč.

[7] Podle dopisu MÚ Uničov ze dne 14. 3. 2012, Policii ČR, KŘP Olomouckého kraje, ÚO Šumperk, dopravní inspektorát, přijal MÚ v Uničově systémem BODYS oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 3. 2012 k zápisu do evidenční karty řidiče – žalobce. Při zápisu bylo zjištěno, že za stejný přestupek byl žalobce projednán již 13. 4. 2011 orgánem PČR DI Olomouc, a tedy tento přestupek spáchal v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát. Z uvedeného vyplývá, že podle § 125 odst. 5 zákona o silničním provozu je povinnost vedle sankce pokuty uložit i zákaz činnosti a v návaznosti na § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu nelze věc projednat v blokovém řízení.

[8] Podle odpovědi dotazovaného ze dne 12. 4. 2012 byl na základě citovaného dopisu MÚ v Uničově sepsán úřední záznam pprap. M. H., který výše uvedený přestupek jako službu konající policista řešil a rovněž prováděl lustraci přes notebook, kdy bylo zjištěno, že provedenou lustrací se v notebooku nezobrazil žádný přestupek podle § 125c se odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Vzhledem k tomu, že přestupek byl spolehlivě zjištěn, osoba pachatele přestupku rovněž a žalobce s přestupkem souhlasil, bylo přistoupeno k blokovému řízení a žalobci byla uložena bloková pokuta ve výši 2.000 Kč, se kterou žalobce souhlasil a kterou na místě podepsal. Byl vypsán blok na pokutu na místě nezaplacenou a žalobci byl předán díl B bloků. Vzhledem k tomu byl spisový materiál postoupen Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru služby dopravní policie, k provedení přezkumného řízení.

[9] Podle rozhodnutí Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje odboru služby dopravní policie ze dne 27. 4. 2012, č. j. KRPM-53498-2/ČJ-2012-1400DP, bylo rozhodnutí PČR Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Dopravního inspektorátu Šumperk, vydané v blokovém řízení dne 12. 3. 2012 zrušeno, neboť bylo vydáno v rozporu s § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. a věc byla vrácena zpět tomuto orgánu podle § 97 odst. 3 správního řádu. Protože přestupek neměl být projednán v blokovém řízení a rozhodnutí ze dne 12. 3. 2012 vydané v blokovém řízení bylo vydáno v rozporu se zákonem, shledal správní orgán pochybení ve spolehlivosti zjištění přestupku. Součástí spolehlivého zjištění přestupku je zjištění, zda jej lze projednat v blokovém řízení. U přestupků taxativně uvedených v § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. je nezbytným

předpokladem vydání rozhodnutí v blokovém řízení lege artis skutečnost, že řidič předmětný přestupek v období dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců nespáchal dvakrát a vícekrát. Vydání rozhodnutí v blokovém řízení orgánem policie při druhém spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. je v rozporu s § 125 se odst. 7 citovaného zákona. Přestupek ze dne 12. 3. 2012 měl být proto po korektně provedené lustraci oznámen správnímu orgánu k projednání. Pokud je v přezkumném řízení shledáno, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, je nutno jej zrušit nebo změnit, popřípadě zrušit a věc vrátit odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně (orgánům policie).

[10] V odvolání proti tomuto rozhodnutí namítal žalobce totéž, co je uvedeno v žalobních bodech v souzené věci v první žalobní námitce.

[11] V napadeném rozhodnutí žalovaný popsal spáchání přestupku dne 12. 3. 2012, jeho projednávání, další procesní postup ve věci, uvedený shora, a uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 89 správního řádu i rozhodnutí jemu předcházející a neshledal rozpor s právními předpisy či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Informace uvedená v podnětu MÚ Uničov zcela oprávněně vzbudila pochybnosti spočívající ve správnosti právní kvalifikace přestupku a jeho vyřešení v blokovém řízení. Podle § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu nelze projednat v blokovém řízení přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti. V projednávaném případě dopravního přestupku ze dne 12. 3. 2012 nebyla splněna jedna z podmínek blokového řízení, přestupek tedy neměl být policejním orgánem vůbec projednán. Věc měla být s odkazem na přestupkový zákon oznámena k projednání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Po odhalení tohoto pochybení byla proto věc postoupena příslušnému orgánu PČR, který pravomocné rozhodnutí o uložení blokové pokuty zrušil, aby mohl být přestupek znovu posouzen, a to příslušným správním orgánem. Ředitelství služby dopravní policie policejního prezidia ČR podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí OSDP KŘP Olomouc, vydané ve zkráceném přezkumném řízení dne 27. 4. 2012, pod č.j. KRPM-53498-2/ČJ-2012-1400DP potvrdilo.

[12] Podle § 125c odst. 5 věta třetí zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni 12. 3. 2012, *tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát, se uloží zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců.*

[13] Podle § 125c odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb. *přestupek, za který se podle tohoto zákona ukládá zákaz činnosti, nelze projednat v blokovém řízení.*

[14] Žalobce namítal, že za přestupek byl sankcionován a sankci vykonal. Soud zjistil, že tato námitka není důvodná. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku rozhodnutím vydaným v blokovém řízení dne 12. 3. 2012, podle užitých tiskopisů nebyla pokuta na místě zaplacená. Ačkoli o zaplacení pokuty není ve správním spisu doloženém žalovanou soudy žádná zmínka, podstatné je, že rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2012 vydané v blokovém řízení bylo zrušeno rozhodnutím žalované ze dne 27. 4. 2012. Zrušením rozhodnutí ze dne 12. 3. 2012

rozhodnutí o uznání žalobce vinným ze spáchání přestupku a povinným uhradit pokutu ve výši 2.000 Kč pozbylo právních účinků a přestalo existovat, stejně jako povinnosti z něj vyplývající, a to včetně povinnosti uhradit pokutu ve výši 2.000 Kč. Pokud ji žalobce uhradil, musela nebo musí mu být vrácena zpět, pokud například nebyla započtena (převedena) na úhradu povinnosti jiné. Zrušením rozhodnutí ze dne 12. 3. 2012 projevil správní orgán svou vůli, že na tomto rozhodnutí již netrvá, že jeho účinky ruší a tím, že se rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2012 dostalo objektivně do dispoziční sféry žalobce, byl o tomto srozuměn. Zrušením rozhodnutí není tímto rozhodnutím vázán ani jeho příjemce ani ten, kdo ho vydal, ani nikdo jiný, kdo o tom byl vyrozuměn. Zrušené rozhodnutí nemá žádné účinky, nemůže nic regulovat, nemůže být nikým realizováno ani vynucováno, nemá žádný dopad do právní sféry adresáta ani jiných osob. Zrušené rozhodnutí nemá již žádné procesněprávní ani hmotněprávní účinky, vyjma toho, že neguje účinky rušeného rozhodnutí. Proti zrušenému právnímu aktu již nelze ani brojit a podávat žádné opravné prostředky, stížnosti, domáhat se jeho zrušení či změny. Zrušením rozhodnutí také dochází k tomu, že pominuly jeho účinky ve vztahu k věci rozhodnuté a ve věci lze znovu rozhodnout, s výjimkou případů, kdy to není možné například proto, že uplynula zákonná lhůta pro rozhodnutí. Zrušené rozhodnutí nemá již formální ani materiální právní moc. Zrušení správního aktu je nevratné. Právní poměry založené nezákonným rozhodnutím jeho zrušením pozbývají účinky a právního základu, a to ex tunc. (srov. JUDr. Ing. Josef Staša, CSc., in HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 7. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 232; shodně v 8. vydání z roku 2012, s. 220 a násl.). Žalobcova námitka, že byl trestán za jednu věc dvakrát, vzhledem k uvedenému nemá žádné opodstatnění.

[15] Soud shledal jako nedůvodnou i druhou námitku žalobce, že v napadeném rozhodnutí nebyly uvedeny důvody, proč žalovaná neshledala jako relevantní odvolací námitku žalobce o dvojím trestání. Žalovaná uvedla jasně, jednoznačně a srozumitelně důvod, proč bylo rozhodnutí o blokové pokutě zrušeno s odkazem na § 125c odst. 5 a 7 zákona č. 361/2000 Sb.

[16] Podle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, *rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu*. V předmětném správním řízení bylo Městským úřadem v Uničově zjištěno, že rozhodnutí vydané v blokovém řízení dne 12. 3. 2012 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a proto ho žalovaná v přezkumném řízení zrušila. Správní přezkumné řízení může být v souladu s § 94 správního řádu zahájeno *ex offio*, bylo přípustné, zákonné lhůty byly dodrženy a v souladu s § 98 správního řádu proběhlo zkrácené přezkumné řízení. V souladu s § 99 odst. 2 správního řádu bylo v rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2012 uvedeno, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

[17] V souzené věci nebylo sporu o skutkovém základu věci, právní žalobní námitky byly vyvráceny. Soud zjistil, že všechny správní orgány včetně žalované zjistily řádně skutkový stav, na ten aplikovaly správně zvolené právní normy, svá rozhodnutí řádně odůvodnily, postupy odpovídaly relevantním zákonům a ani u správního uvážení nedošlo k překročení jeho mezí nebo jeho zneužití.

[18] Pro úplnost soud dodává, že projednání žaloby nebylo v rozporu s rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 4 As 31/2006-73, č. Sb. NSS 1513/2008, a ze dnů 12. 3. 2013, č.j. 1 As 21/2010-65 a č.j. 7 As 100/2010-65, www.nssoud.cz.

[19] Z výše uvedených důvodů krajský soud k žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[20] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 26. 6. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně